

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 3 martie 2023
(OR. en)

7085/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0057(NLE)**

**ENV 199
COMER 28**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	3 martie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 109 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Conferinței părților la Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora în ceea ce privește anumite amendamente ale articolelor din convenție

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 109 final.

Anexă: COM(2023) 109 final

Bruxelles, 3.3.2023
COM(2023) 109 final

2023/0057 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Conferinței părților la Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora în ceea ce privește anumite amendamente ale articolelor din convenție

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la o decizie de stabilire a poziției Uniunii în cadrul Conferinței părților la Convenția de la Basel, cu privire la propunerea Uniunii Europene de amendament al anexei IV la această convenție și la propunerea Federației Ruse de amendament al articolului 6 din convenție. Următoarea reuniune este programată să aibă loc în mai 2023 (cea de a 16-a reuniune a Conferinței părților). Cele două propuneri menționate anterior au fost deja discutate în cadrul celei de a 15-a reuniuni a Conferinței părților din iunie 2022. Poziția Uniunii cu privire la aceste propuneri pentru cea de a 15-a Conferință a părților a fost definită prin Deciziile (UE) 2020/1829 din 24 noiembrie 2020 și (UE) 2022/1025 ale Consiliului din 2 iunie 2022. Este necesară o nouă decizie a Consiliului pentru următoarele reuniuni ale Conferinței părților cu privire la aceste propuneri, începând cu cea de a 16-a reuniune a Conferinței părților.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase și al eliminării acestora

Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase și al eliminării acestora („convenția”) a fost adoptată la 22 martie 1989 și a intrat în vigoare în 1992. Uniunea Europeană și statele sale membre sunt părți la convenție¹. Convenția are 188 de părți semnatare.

Elementul fundamental al convenției constă într-un sistem de control al exportului, al importului și al tranzitului anumitor deșuri, prin procedura de „consimțământ prealabil în cunoștință de cauză”. Exporturile de deșuri supuse convenției trebuie să fie notificate în prealabil autorităților competente ale statelor importatoare și de tranzit. Notificările trebuie să fie redactate în scris și să cuprindă declarațiile și informațiile specificate în anexa V.A la convenție. Un export de deșuri poate avea loc numai dacă și atunci când toate statele vizate și-au dat acordul în scris (articolul 6 al convenției).

Sistemul de control al convenției se aplică deșeurilor periculoase definite la articolul 1 și enumerate în anexa VIII la convenție și deșeurilor enumerate în anexa II, care cuprinde deșuri menajere colectate, reziduuri provenind din incinerarea deșeurilor menajere și anumite deșuri din plastic. De asemenea, anexa IX la convenție cuprinde o listă de rubrici de deșuri care nu se încadrează în domeniul de competență și nu sunt supuse sistemului de control al convenției, cu excepția cazului în care deșeurile respective conțin un material încadrat într-o categorie menționată în anexa I într-o cantitate care să determine apariția unei caracteristici periculoase menționate în anexa III.

2.2. Conferința părților

Conferința părților la Convenția de la Basel este organul principal de decizie al convenției. Aceasta are competența de a aduce amendamente anexelor la convenție și se reunește o dată la doi ani. Cea de a 15-a reuniune a Conferinței părților la Convenția de la Basel (COP15) a fost organizată în două părți: o primă parte a avut loc online în perioada 26-30 iulie 2021, iar a doua parte s-a desfășurat față în față, în perioada 6-17 iunie 2022.

¹ Decizia 93/98/CEE a Consiliului privind încheierea, în numele Comunității, a Convenției de la Basel din 22 martie 1989 privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase și al eliminării acestora, JO L 39, 16.2.1993, p. 1.

Cea de a 16-a reuniune a Conferinței părților la Convenția de la Basel (COP16) va avea loc la Geneva în perioada 1-12 mai 2023.

2.3. Propunerile de amendamente la convenție

Propunere de amendament al anexei IV la convenție de către Uniune

Revizuirea anexelor la convenție a fost inițiată de cea de a 12-a reuniune a Conferinței părților (COP-12) prin decizia sa BC-12/1².

Cea de a 13-a reuniune a Conferinței părților (COP-13) a decis să instituie un grup de lucru la nivel de experți (EWG) pentru revizuirea anexelor sus-menționate.

EWG a emis o serie de recomandări și opțiuni pe care părțile le pot lua în considerare dacă doresc să prezinte propuneri de examinare în cadrul COP în vederea modificării și a clarificării descrierilor operațiunilor de eliminare enumerate în anexa IV la convenție. Dacă vor fi adoptate, propunerile vor duce la îmbunătățirea clarității juridice și, prin urmare, vor facilita controlul transferurilor de deșeuri și prevenirea transferurilor ilegale. De asemenea, vor sprijini gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor la nivel global și vor contribui la tranziția către o economie circulară la nivel global.

În urma Deciziei (UE) 2020/1829 a Consiliului, o propunere de amendament al anexei IV a fost prezentată în numele Uniunii la 3 decembrie 2020, pentru a fi discutată în cadrul COP-15. Propunerea vizează îmbunătățirea punerii în aplicare a Convenției de la Basel, în special prin modificarea definițiilor operațiunilor de gestionare a deșeurilor și a deșeurilor care trebuie controlate, cuprinse în anexele la convenție. Propunerea a fost discutată în cadrul COP-15 la convenție în iunie 2022. În cursul discuțiilor, multe părți au considerat că unele elemente ale propunerii sunt problematice, cum ar fi includerea „pregătirii pentru reutilizare” ca nouă operațiune de gestionare a deșeurilor, introducerea în anexa IV a operațiunilor care au loc înainte de transferul către alte operațiuni („operațiuni intermediare”) și introducerea unei clauze generale pentru operațiunile care nu sunt acoperite de alte operațiuni. Prin urmare, vor fi necesare discuții suplimentare în cadrul viitoarei Conferințe a părților pentru a progresa în această privință.

În cazul în care amendamentele anexei IV la convenție sunt convenite în cadrul COP, acestea vor trebui să fie puse în aplicare în Directiva 2008/98/CE³ privind deșeurile (lista operațiunilor de gestionare a deșeurilor corespunzătoare anexei IV la convenție) și, eventual, în Regulamentul (CE) nr. 1013/2006⁴.

Propunere de amendament al articolului 6 alineatul (2) din convenție de către Federația Rusă

Federația Rusă a prezentat o propunere, în vederea examinării în cadrul celei de a 15-a reuniuni a Conferinței părților, menită să modifice prima teză a articolului 6 alineatul (2) din convenție (denumită în continuare „actul avut în vedere”)⁵.

Articolul 6 alineatul (2) prima teză din convenție are următorul conținut: „Statul importator trebuie să confirme în scris primirea notificării de la exportator și să accepte transportul cu sau

² Informații suplimentare sunt disponibile pe site-ul web al Convenției de la Basel, a se vedea <http://www.basel.int/Implementation/LegalMatters/LegalClarity/ReviewofAnnexes/AnnexesI,III,IVandrelatedaspectsofAnnexes/tabid/6269/Default.aspx>

³ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

⁴ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

⁵ Propunerea este disponibilă pe site-ul web al Convenției de la Basel, a se vedea <http://www.basel.int/TheConvention/Communications/tabid/1596/Default.aspx>

fără rezerve, să refuze autorizarea începerii transportului sau să solicite informații suplimentare.”

Actul avut în vedere propune modificarea acestei teze prin adăugarea unui termen de 30 de zile în care o țară importatoare ar trebui să răspundă autorului notificării (acceptând expedierea de deșeuri planificată, refuzând permisiunea de a efectua expedierea de deșeuri sau solicitând informații suplimentare). În plus, propunerea constă în eliminarea virgulei dintre „rezerve” și „să refuze” și înlocuirea sa cu „sau”.

Convenția este pusă în aplicare în Uniune prin Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (denumit în continuare „RTD”). Orice modificări aduse convenției ar produce efecte în UE după ce au fost transpuse prin modificări ale regulamentului menționat.

Normele actuale care se aplică Uniunii și statelor sale membre prevăd deja că țara importatoare trebuie să răspundă notificatorului în termen de 30 de zile (a se vedea articolul 8 din RTD). Acest lucru se aplică și altor țări OCDE, în conformitate cu Decizia OCDE⁶.

Pentru Uniune, singura consecință practică a modificărilor legate de propunerea Federației Ruse ar viza procedura de export al deșeurilor notificate către țări care nu sunt membre ale OCDE. Întrucât exportul deșeurilor menționate în anexele VIII și II către țări care nu sunt membre ale OCDE este interzis în temeiul RTD, modificarea declanșată de propunerea Rusiei ar viza doar deșeurile neincluse pe nicio listă (și anume, odată cu propunerea Rusiei, țările care nu sunt membre ale OCDE și care importă din UE deșeuri neincluse pe nicio listă ar trebui să răspundă notificatorului în termen de 30 de zile), care, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) punctele (iii) și (iv) din RTD, fac obiectul procedurii de „consimțământ prealabil în cunoștință de cauză”. Amendamentul propus de Federația Rusă ar presupune că, în aceste cazuri, țara importatoare ar trebui să răspundă în termen de 30 de zile notificatorului unei expedieri din Uniune destinate unei țări care nu este membră a OCDE.

O primă discuție privind propunerea Federației Ruse a avut loc în cadrul celei de a 15-a reuniuni a Conferinței părților. În conformitate cu Decizia (UE) 2022/1025 a Consiliului din 2 iunie 2022, poziția Uniunii nu a sprijinit o astfel de propunere. De asemenea, mai multe părți care împărtășesc aceeași viziune nu au sprijinit propunerea Federației Ruse. Cu toate acestea, alte părți și-au exprimat sprijinul cu privire la propunere.

Ca urmare a primei discuții, Conferința părților a decis să amâne examinarea propunerii Rusiei pentru COP16:

„Având în vedere discuțiile de la prezentul subpunct și cele de la punctul 4 litera (a) subpunctul (i) privind cadrul strategic în ceea ce privește interesul părților de a examina posibile modalități de îmbunătățire a procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză, Conferința părților a decis să amâne examinarea propunerii Federației Ruse de amendament al articolului 6 alineatul (2) din convenție pentru următoarea reuniune a Conferinței părților”.

Procedurile prin care se pot aduce amendamente convenției

Procedura prin care se pot aduce amendamente convenției este reglementată de articolul 17 al acesteia. Orice astfel de amendament trebuie să fie adoptat în cadrul unei reuniuni a Conferinței părților. Un amendament devine obligatoriu pentru părțile care își depun instrumentele de ratificare, aprobare, confirmare formală sau acceptare în conformitate cu articolul 17 alineatul (5) din convenție, care prevede următoarele: „Instrumentele de

⁶ Decizia privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri destinate operațiunilor de recuperare, <https://legalinstruments.oecd.org/en/instruments/OECD-LEGAL-0266>

ratificare, aprobare, confirmare formală sau acceptare a amendamentelor sunt depuse la depozitar. Amendamentele adoptate în conformitate cu alineatul (3) sau (4) intră în vigoare între părțile care le acceptă în a nouăzecea zi după ce depozitarul a primit instrumentul de la cel puțin trei părți din părțile care le-au acceptat sau de la cel puțin două treimi din părțile la protocolul avut în vedere care le-au acceptat, cu excepția cazului în care în respectivul protocol există dispoziții contrare. Amendamentele intră în vigoare pentru toate celelalte părți în a nouăzecea zi după depunerea, de către partea respectivă, a instrumentului de ratificare, aprobare, confirmare formală sau acceptare a amendamentelor.” Prin urmare, pentru ca orice amendament adus convenției să intre în vigoare, este necesară ratificarea, aprobarea, confirmarea formală sau acceptarea sa de către trei sferturi din părțile la convenție (adică 141 de părți).

Până acum, textul convenției a fost modificat o dată, prin adăugarea articolului 4A și adăugarea ulterioară a anexei VII („amendamentul interdicției de la Basel”) la convenție. Acest amendament a fost convenit de Conferința părților în cadrul celei de a treia reuniuni a acesteia din 1995 și a intrat în vigoare în 2019, pentru părțile care au ratificat-o.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE LUATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Propunerea de amendament al anexei IV la convenție de către Uniune

În conformitate cu Decizia (UE) 2020/1829 a Consiliului din 24 noiembrie 2020, Uniunea a înaintat o propunere de amendament al anexei IV și al anumitor rubrici din anexele II și IX la convenție, care conținea, printre altele, următoarele elemente:

- includerea unei introduceri generale care să facă o distincție clară între termenii „eliminare finală” și „recuperare”, a unor clarificări referitoare la faptul că sunt vizate toate operațiunile de gestionare a deșeurilor care se realizează sau ar putea să se realizeze în practică, indiferent de statutul lor juridic și indiferent dacă sunt sau nu sunt considerate raționale din punct de vedere ecologic, precum și faptul că sunt vizate și operațiunile care au loc înainte de transferul către alte operațiuni („operațiuni intermediare”);
- includerea unor note explicative și texte introductive care să explice înțelesul termenilor „operațiuni fără recuperare” (secțiunea A din anexa IV) și „operațiuni de recuperare” (secțiunea B din anexa IV), precum și
- clarificări privind operațiunile existente și introducerea de noi operațiuni în anexa IV, menite, printre altele, să actualizeze și să clarifice descrierile operațiunilor în conformitate cu evoluțiile științifice, tehnice și de altă natură care au avut loc de la adoptarea convenției în 1989 și să asigure, prin introducerea unor prevederi generale, faptul că sunt vizate de dispozițiile convenției toate operațiunile care nu sunt menționate în mod specific.

Propunerile de mai sus au următoarele obiective:

- să asigure faptul că mecanismele de control corespunzătoare ale convenției sunt pe deplin aplicabile și, prin urmare, dacă ar fi adoptate, ar îmbunătăți controalele transferurilor de deșuri și ar facilita prevenirea transferurilor ilegale;
- să îmbunătățească claritatea juridică, precum și înțelegerea și interpretarea comună de către părți a operațiunilor de gestionare a deșeurilor și
- să sprijine gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor la nivel global și să contribuie la tranziția către o economie circulară la nivel global.

Uniunea ar trebui să sprijine în continuare obiectivele menționate mai sus, dar, având în vedere opoziția exprimată în cadrul COP-15 de multe părți, în special în ceea ce privește includerea unor noi operațiuni, de exemplu în ceea ce privește pregătirea pentru reutilizare și operațiunile generale, Uniunea ar trebui să dea dovadă de flexibilitate, inclusiv prin amânarea discuțiilor cu privire la cele mai controversate subiecte și prin încercarea de a ajunge la un acord cu privire la celelalte aspecte ale propunerii.

În cazul în care celelalte părți vor propune amendamente ale anexelor relevante prin care s-ar putea atinge aceleași obiective care stau la baza propunerii Uniunii, Uniunea ar trebui să dea dovadă de deschidere în vederea examinării acestor propuneri, iar aceste propuneri ar putea fi sprijinite, în principiu, de Uniune.

Propunerea de amendament al articolului 6 alineatul (2) din convenție de către Federația Rusă

Uniunea Europeană nu ar trebui să sprijine amendamentul articolului 6 alineatul (2) din convenție, astfel cum a fost propus de Federația Rusă. Această poziție este conformă cu poziția convenită pentru COP-15 prin Decizia (UE) 2022/1025 a Consiliului din 2 iunie 2022.

Prima parte a amendamentului (obligația ca țara importatoare să răspundă notificatorului în termen de 30 de zile) nu ar aduce niciun avantaj major Uniunii și statelor sale membre, deoarece obligația ca țările importatoare să răspundă notificatorului în termen de 30 de zile, cuprinsă în modificarea propusă, se aplică deja majorității transferurilor notificate de UE și de statele sale membre în temeiul dreptului Uniunii (cu excepția exporturilor de deșuri neincluse pe nicio listă către țări care nu sunt membre ale OCDE). De asemenea, acesta nu ar modifica nici obligațiile UE și ale statelor sale membre care primesc notificări, întrucât termenul de 30 de zile pentru răspuns se aplică deja în temeiul dreptului Uniunii.

A doua parte a amendamentului (înlocuirea unei virgule cu „sau”) nu pare necesară și ar crea insecuritate juridică. Din formularea actuală se înțelege suficient de clar că țara importatoare poate reacționa în trei moduri diferite atunci când răspunde notificatorului (acceptând transportul, refuzând autorizarea începerii transportului sau solicitând informații suplimentare). Prin urmare, nu este necesar ca această teză să fie modificată.

Procesul de modificare a convenției este foarte greoi și necesită mult timp, în special deoarece, pentru ca amendamentul să poată intra în vigoare, fiecare parte trebuie să desfășoare procedura internă de ratificare, iar amendamentul trebuie să fie ratificat de către cel puțin trei sferturi din numărul total de părți. De asemenea, în cele din urmă, acest amendament ar putea avea un impact limitat, deoarece amendamentele sunt obligatorii numai pentru părțile care le-au ratificat. Prin urmare, amendamentul propus nu abordează în mod corespunzător nicio prioritate a Uniunii și a statelor sale membre referitoare la o mai bună eficacitate a convenției, declanșând însă un proces îndelungat și greoi în cadrul convenției și pentru părțile la aceasta.

Deși nu sprijină amendamentele propuse, Uniunea ar trebui să sublinieze că părțile ar trebui să promoveze o funcționare mai bună a procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză în cadrul Convenției de la Basel. Aceasta ar putea include stabilirea altor termene în care să se răspundă notificatorilor, în special pentru țările de tranzit, precum și încurajarea utilizării sistemelor de schimb electronic de date sau încorporarea, în cadrul Convenției de la Basel, a conceptului de „instalații care au primit un consimțământ prealabil”, care provine din Decizia OCDE privind transporturile transfrontaliere de deșuri. În cadrul convenției sunt deja în derulare o serie de procese cu privire la aceste aspecte, inclusiv unul lansat cu privire la îmbunătățirea procedurii de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză lansată cu ocazia COP-15 la inițiativa Uniunii. Uniunea ar trebui să sublinieze importanța acestui proces ca

soluție la o serie de aspecte legate de punerea în aplicare a convenției și să invite toate părțile să participe la acest proces.

4. Temei juridic

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire a „pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului”.

Noțiunea de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”⁷.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Conferința părților la Convenția de la Basel este un organ instituit prin convenție.

Actele pe care Conferința părților este invitată să le adopte sunt acte cu efecte juridice. În cazul în care sunt adoptate, actele avute în vedere ar fi obligatorii în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 18 din convenție, și ar putea influența în mod decisiv conținutul legislației UE, și anume Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 privind transferurile de deșuri și Directiva 2008/98/CE privind deșeurile. Acest regulament pune în aplicare convenția, printre altele, prin stabilirea procedurilor referitoare la exporturile din Uniune și importurile în Uniune, precum și la transferurile dintre statele membre.

Actul avut în vedere nu modifică și nici nu completează cadrul instituțional al acordului.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere vizează protecția mediului. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 192 alineatul (1) din TFUE.

⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 192 alineatul (1) din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Conferinței părților la Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora în ceea ce privește anumite amendamente ale articolelor din convenție

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora („convenția”) a intrat în vigoare în 1992 și a fost aprobată de Uniune prin Decizia 93/98/CEE a Consiliului privind încheierea, în numele Comunității, a Convenției privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri periculoase și al eliminării acestora (Convenția de la Basel din 22 martie 1989)⁸.
- (2) În temeiul articolului 15 alineatul (5) litera (b) din convenție, Conferința părților examinează și adoptă, dacă este cazul, amendamentele la convenție.
- (3) Conferința părților, în cadrul celei de a 15-a reuniuni din iunie 2022, a examinat o propunere de amendamente ale articolului 6 alineatul (2) din convenție prezentată de Federația Rusă. Propunerea respectivă urmărește să stabilească un termen de 30 de zile în care o țară importatoare să răspundă notificatorului unui transfer de deșeuri și să includă o altă modificare, prezentată ca fiind de redactare. Conferința părților a decis să amâne examinarea acestei propuneri pentru următoarea reuniune a Conferinței părților.
- (4) O propunere de amendament al anexei IV și al anumitor rubrici din anexele II și IX la convenție a fost prezentată în numele Uniunii și discutată de Conferința părților în cadrul celei de a 15-a reuniuni din iunie 2022. Propunerea vizează, printre altele, modificarea și clarificarea descrierilor operațiunilor de eliminare enumerate în anexa IV la convenție și, în special: includerea unei introduceri generale care să facă o distincție clară între termenii „fără recuperare” și „de recuperare”; includerea unor texte introductive care să explice înțelesul termenilor „operațiuni fără recuperare” (secțiunea A din anexa IV) și „operațiuni de recuperare” (secțiunea B din anexa IV); actualizarea și clarificarea descrierilor operațiunilor în conformitate cu evoluțiile științifice, tehnice și de altă natură care au avut loc de la adoptarea convenției în 1989, precum și asigurarea, prin introducerea unor prevederi generale, a faptului că toate operațiunile care nu sunt menționate în mod specific sunt acoperite de cerințele

⁸ JO L 39, 16.2.1993, p. 1.

convenției. Conferința părților a decis să examineze în continuare această propunere în cadrul următoarei reuniuni a Conferinței părților.

- (5) Este necesar să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Conferinței părților cu privire la aceste propuneri, întrucât, fiind amendamente ale textului și ale anexelor convenției, acestea produc efecte juridice. Dacă ar fi adoptate de Conferința părților, actele avute în vedere ar fi obligatorii pentru Uniune și ar putea avea un impact decisiv asupra conținutului legislației Uniunii, și anume Directiva 2008/98/CE⁹ și Regulamentul (CE) nr. 1013/2006¹⁰.
- (6) În ceea ce privește amendamentele articolului 6 alineatul (2) din convenție prezentate de Federația Rusă, Uniunea nu ar trebui să le sprijine, deoarece acestea nu ar contribui la soluționarea problemelor pe care Uniunea le consideră prioritare pentru funcționarea Convenției de la Basel. În plus, intrarea în vigoare a amendamentelor aduse textului convenției implică un proces îndelungat și greoi și pare disproporționat să se lanseze un astfel de proces pentru un amendament cu o valoare adăugată foarte scăzută sau inexistentă. Uniunea ar trebui mai degrabă să sprijine în continuare inițiativele menite să îmbunătățească funcționarea procedurii de „consimțământ prealabil în cunoștință de cauză”, cu condiția ca acestea să aibă un domeniu de aplicare mai larg decât propunerea prezentată în cadrul COP15, să fie în concordanță cu politicile și obiectivele generale ale Uniunii și să nu necesite modificarea convenției.
- (7) În ceea ce privește propunerea de amendamente ale anexei IV și ale anumitor rubrici din anexele II și IX, Uniunea ar trebui să sprijine în continuare adoptarea acesteia. În vederea obținerii unui consens cu privire la această propunere, Uniunea ar trebui, de asemenea, să dea dovadă de flexibilitate, în special în ceea ce privește măsurile propuse care este puțin probabil să obțină suficient sprijin pentru adoptarea lor în cadrul viitoarei Conferințe a părților. Aceasta include, de exemplu, amânarea discuțiilor cu privire la cele mai controversate subiecte (cum ar fi pregătirea pentru reutilizare și operațiunile generale), încercarea de a ajunge la un acord cu privire la celelalte aspecte ale propunerii și sprijinirea eventualelor amendamente aduse de către alte părți, cu condiția ca acestea să poată atinge aceleași obiective ca cele care stau la baza propunerilor Uniunii privind anexa IV la convenție.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor Conferinței părților la Convenția de la Basel este următoarea:
 - (a) Uniunea nu sprijină amendamentele articolului 6 alineatul (2) din convenție, astfel cum au fost propuse de Federația Rusă. Uniunea sprijină în continuare inițiativele menite să îmbunătățească funcționarea procedurii de „consimțământ prealabil în cunoștință de cauză”, cu condiția ca acestea să fie în concordanță cu politicile și obiectivele generale ale Uniunii și să nu necesite modificarea convenției.
 - (b) Uniunea continuă să sprijine adoptarea amendamentelor anexei IV și ale anumitor rubrici din anexele II și IX la convenție. Dacă acest lucru este

⁹ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

¹⁰ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

necesar pentru a se asigura că se ajunge la un consens cu privire la un amendament al anexei IV, Uniunea ar trebui să dea dovadă de flexibilitate și să fie de acord să se abată de la propunerea prezentată în cadrul COP15, atât timp cât amendamentul respectiv contribuie la sporirea clarității juridice a anexei și la punerea în aplicare a mecanismelor de control ale convenției și nu subminează regimul juridic al UE privind gestionarea și transferurile de deșeuri.

Articolul 2

În funcție de evoluțiile din cadrul celei de a 16-a reuniuni a Conferinței părților, reprezentanții Uniunii, în consultare cu statele membre, pot conveni asupra unei ajustări a poziției menționate la articolul 1 în cadrul reuniunilor de coordonare la fața locului.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*